

Mes švenčiame Jėzaus gimimo šventę. Prisimename Jo gimimą.

Šiandien noriu pažvelgti į šventę, kuri bus ateityje, kurios mes turime laukti ir atitinkamai pasiruošti. Šventėms mes pasiruošiamo: skanų maistą, gražius drabužius.

Kokia didžiulė šventė, smagi šventė laukia tų, kurie asmeniškai pažįsta Kristų? Ji vadinasi Avinėlio vestuvės. Jos pažadėtos ateityje. Mato 22,1-14 *„Jėzus vėl kalbėjo palyginimais: „Su dangaus karalyste yra panašiai kaip su karaliumi, kuris kėlė savo sūnui vestuves. Jis išsiuntė tarnus šaukti pakviestųjų į vestuvių pokylį, bet tie nenorėjo ateiti. Tada jis vėl siuntė kitus tarnus, liepdamas: „Sakykite pakviestiesiems: „Štai surengiau pokylį, mano jaučiai ir nupenėti veršiai papjauti, ir viskas paruošta. Ateikite į vestuves!“ Tačiau kviečiamieji jo nepaisė ir nuėjo kas sau: vienas į ūkį, kitas prekiauti, o kiti tarnus nutvėrę išniekino ir užmušė. Tai išgirdęs, karalius užsirūstino ir, išsiuntęs kariuomenes, sunaikino tuos žmogžudžius ir padegė jų miestą. Tuomet jis tarė savo tarnams: „Vestuvės surengtos, bet pakviestieji nebuvo verti. Todėl eikite į kryžkeles ir, ką tik rasite, kvieskite į vestuves“. Tarnai išėjo į kelius ir surinko visus, ką tik sutiko, blogus ir gerus. Ir vestuvės buvo pilnos svečių. Karalius atėjo pasižiūrėti svečių ir pamatė žmogų, neapsirengusį vestuviniu drabužiu. Jis tarė jam: „Bičiuli, kaip čia jėjai, neturėdamas vestuvių drabužio?“ Tasai tylėjo. Tada karalius paliepė tarnams: „Suriškite jam rankas ir kojas ir išmeskite jį laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas“. Nes daug pašauktų, bet maža išrinktų“.*

Apie ką paskaitėme? Karalius surengė pačią iškiliausią šventę, kokia tik gali būti – Sūnaus vestuves. Jis nieko nepagailėjo, surengė visa kas geriausia, kad svečiams būtų smagu.

Ar prisimenate, ką pažadėjo Kristus? „Einu jums vietos paruošti.“ Jis vietą mums bus jau paruošęs. Kristus viską daro tobulai. Jis kviečia žmones: „Ateikite! Ateikite!“ Kai Kristus buvo žemėje, pirmiausia kvietė pas Jį ateiti Izraelio pasklidusias avis. Izraelitams pagal paveldėjimą, pagal pažadą priklausė būti prie vaišių stalo. Bet atsitiko taip, kad dauguma Jo nepripažino, kiti buvo užsiėmę ir nuėjo savo keliais. Atsirado ir tokių, kurie Jį nužudė.

Vieną kartą svečiai buvo pakviesti, bet jie neatėjo į vestuvių pokylį. Antrą kartą vėl buvo pakviesti. Jie ir vėl neatėjo. Tuomet tėvas liepė tarnams į puotą kviešti visus, kuriuos sutiksime.

Jėzus sako: „Ateikite pas mane visi.“ Atėjusių buvo daug. Karalius atėjo į puotą ir pamatė žmogų, kuris nevilkėjo vestuvinio drabužio. Į vestuves reikia ateiti pasiruošus. Reikalavimas –

apsirengti vestuviniiais drabužiais. Skaitome, kad tas žmogus buvo išmestas laukan į tamsybes, ten bus verksmas ir dantų griežimas. Jis buvo išmestas ne dėl to, jog atėjo nekviečiamas. Jam nesakė: „Tu neturi pakvietimo ir privalai tuojau pat išeiti.“ Jis buvo pakviestas: „Ateik!“, bet neturėjo vestuvinių drabužių. Kodėl tokie svarbūs šie drabužiai? Ką jie reiškia šiame palyginime? Čia kalbama ne apie fizinius rūbus, o apie dvasinius.

Izaijo 64,6 *„Mes visi esame kaip nešvarūs, mūsų teisumas kaip purvini skarmalai. Mes visi vystame kaip lapai, mūsų piktadarystės blaško mus kaip vėjas“*.

Rūbai simbolizuoja teisumą. Žmogaus teisumas kaip purvini skarmalai. Ar su skarmalais galiu eiti į vestuves? Ne.

Romiečiams 3,22-24 *„Dievo teisumas, tikėjimu į Jėzų Kristų duodamas visiems, kurie tiki. Nėra jokio skirtumo, nes visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės, o išteisinami dovanai Jo malone dėl atpirkimo, kuris yra Jėzuje Kristuje“*.

Mūsų teisumas – purvini skarmalai, Dievo teisumas yra patys geriausi rūbai, vestuviniai rūbai, atpirkimo rūbai, kraujyje išbalinti rūbai. Dabar mums aiškiau, ką Dievas nori pasakyti Mato 22,1-14 apie teisumą. Dievas duoda savo teisumą. Jis nesako: „Tau duodu, tau neduodu.“ Jis duoda visiems, nes visi nusidėjo. Visi kviečiami ateiti į Vestuves. Net rūbo nereikia atsinešti. Dievas apvelka rūbu.

Vestuvėse buvo daug svečių. Juk ne visiems sakė: „Išmeskite juos.“ Rado tik vieną žmogų neapsirengusį vestuviniiais rūbais. Ką tai galėtų reikšti? Kas tas žmogus? Bažnyčia yra Avinėlio nuotaka. Tos vestuvės suorganizuotos bažnyčiai. Tas žmogus atėjo savo senais skarmalais – su savo teisumu. Jis neapsivilko Dievo duotu teisumu. Čia yra simbolis. Bažnyčioje gali būti žmonių, kurie nėra apsivilkę Dievo teisumo. Žmogus gali lankyti surinkimą, bet jei jis ateis į Avinėlio vestuves, jis bus iš jų išprašytas.

Kaip žmonės išrenkami? Tie, kurie patiki Kristumi kaip savo Gelbėtoju, nusirengia savo skarmalus – pasitikėjimą savimi, savo teisumą, savo gerus darbus ir apsivelka Kristumi, Jo tiesumu, tada bus tinkamais drabužiais apsirengę. Tie žmonės, kurie ateis į Avinėlio vestuvių puotą apsirengę savo rūbais, bus išmesti laukan.

Avinėlio vestuvių šventė ateityje tikrai bus. Tai bus nuostabi šventė. Tie, kurie pasitiki savimi savo gerumu, siūlau apsivilkti vestuviniiais rūbais – tai yra, kreiptis į Kristų atgailaujančia širdimi: „Dieve, aš esu kaltas prieš Tave, mano teisumas nieko vertas, nes aš esu nusidėjėlis, tikiu, Jėzau kad, Tu mirei už mano nuodėmes ant kryžiaus, Dieve, atleisk mano nuodėmes, gelbėk mane.“ Jei jūs iš širdies taip darysite, neveidmainiaudami, šauksitės jo vardo, Kristus pažada, kad jūs būsite išteisinti dėka Jo darbo. Ateityje kartu dalyvausite Avinėlio vestuvėse. Šis dalykas parodo, kad bažnyčios lankymas savaime žmogaus neišgelbsti. Buvimas kartu mūsų neišgelbsti, bet išgelbsti Tas, į kurį kreipiamės. Linkiu dalyvauti Avinėlio vestuvėse.

Irmantas Beržinis, Marijampolės baptistų pastorius

2010-12-26, Marijampolė